

Curtea Supremă de Justiție
ÎN CHEIERE

27 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte – Talpă Boris,
Judecători – Eremciuc Ghenadie, Daguța Sergiu

examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, *Bodareu Octavian*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui

Șevciuc Ion xxxxxx născut la xxxxxx, originar și domiciliat în xxxxx

Termenii de examinare:
prima instanță: 04.07.2019 – 17.11.2021;
instanța de apel: 13.01.2022 – 25.10.2022;
instanța de recurs: 25.01.2023 – 27.03.2024.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor din dosar, completul de judecată,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Drochia, sediul Central din 17 noiembrie 2021, *Șevciuc Ion* a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art. 166¹ alin. (2), lit. f) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Munteanu Liubovi s-a respins.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

Șevciuc Ion xxxxxx a fost pus sub învinuire pentru faptul că, activând în calitate de ofițer operativ de serviciu al serviciului de gardă al secției management operațional al Inspectoratului de Poliție Drochia al IGP al MAI, numit în această funcție prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr.504 ef. din 08.09.2016 și fiind persoană publică, având permanent, în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, îndeplinind atribuțiile funcționale, a încălcat grav cerințele art.3 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, în vigoare pentru Republica Moldova din 01.02.1998 (Hotărârea Parlamentului nr. 1238-XIII din 09.07.1997), drept imperativ consfințit și în art.24 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, în care se stipulează că nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante, cât și art.art.18-26 din Legea Republicii Moldova Nr.320 din 27.12.2012 „Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului”; art.4 din 2 Legea nr.218 din 19.10.2012 „Privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc”, pct. 6 din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.481 din 10.05.2006, pct.pct.6, 18, 22, 31, 134, 184, 187, 189 al Ghidului ”Privind intervenția profesională în exercițiul funcțiunii” aprobat prin Ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr.4 din 11.01.2018 intrat în vigoare la 01.04.2018 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute - prevederi legislative, care îl obliga să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața,

sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime; să prevină și să curme crimele și alte infracțiuni, să mențină ordinea publică și să asigure securitatea publică; să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, onoarei, demnității cetățenilor; să comunice despre aplicarea forței fizice șefului său direct, să nu supună pe nimeni la torturi, tratamente inumane ori degradante; să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să răspundă de respectarea principiilor ce guvernează conduita polițistului, a legislației în domeniul drepturilor omului, să folosească nivelul (volumul) de forță strict necesar pentru a stopa amenințarea/anihila pericolul sau pentru a domina/immobiliza victima; să folosească mijloacele de intervenție în mod gradual fără depășirea nevoilor reale pentru imobilizarea persoanelor turbulente sau agresive ori pentru neutralizarea acțiunilor ilegale și încetarea de îndată ce scopul misiunii a fost realizat; să folosească comunicarea ca parte integrantă a intervenției profesionale care contribuie la rezolvarea cu succes a situațiilor de criză, având drept scop negocierea, descurajarea și stoparea acțiunilor persoanei, a preveni agravarea stării de tensiune pentru a nu se ajunge la violență fizică; să folosească răsucirea articulației mâinii în interiorul și exteriorul poziției ca măsură de intervenție, de imobilizare și conducere a persoanei care manifestă un comportament agresiv, dacă celelalte măsuri nonviolente aplicate nu au avut efect; aplicarea mijloacelor speciale într-o manieră graduală, conform principiului proporționalității; evitarea aplicării forței fizice pe cât posibil, împotriva femeilor, a persoanelor în etate și a persoanelor cu semne vizibile de invaliditate; să nu 3 aplice mijloacele speciale împotriva femeilor, a persoanelor în etate cu semne vizibile de invaliditate, cu excepția cazurilor când aceștia atacă angajatul ori altă persoană, inclusiv în grup ori cu utilizarea armelor, când opun rezistență periculoasă pentru viața și sănătatea oamenilor, dacă acțiunile de acest gen nu pot fi curmate pe alte căi și cu alte mijloace; să respecte legislația procesual-penală, alte acte normative ce reglementează activitatea de serviciu, însă ignorând totalmente aceste prevederi legale, Șevciuc Ion xxxxx acționând cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Ministerul Afacerilor Interne, intenționat a comis acțiuni de tratament degradant în următoarele împrejurări:

La 06 august 2018, aproximativ pe la orele 13.10, Șevciuc Ion, fiind persoană publică, acționând cu titlu oficial, reprezentând Ministerul Afacerilor Interne, aflându-se în serviciu în unitatea de gardă al Inspectoratului de Poliție Drochia, după parvenirea cet. Munteanu Liubovi xxxxxxxx, originară și locuitoare al or. Drochia str. Gudanova 28 ap.41, în holul Inspectoratului de Poliție Drochia și solicitării audierii sale de conducerea Inspectoratului, contrar obligațiilor de serviciu, cu scopul de a-i cauza ultimei suferințe fizice, neavând nici o justificare de aplicare a violenței fizice, în prezența altor colaboratori de poliție, cu scopul de a-și demonstra supremația și a o înjosi, intenționat, contrar principiului proporționalității folosirii forței fizice, contrar interzicerii folosirii forței fizice împotriva femeilor și a persoanelor în etate și cu semne vizibile de invaliditate, i-a răsucit ilegal brațul stâng al cet. L. Munteanu și a condus-o până la ieșire din Inspectoratul de Poliție Drochia, iar în momentul când cet. L. Munteanu a ajuns la pragul primei scări al Inspectoratului de Poliție Drochia, nu a ținut cont de faptul că corpul numitei urmează să coboare pe paleta scării și nu a întreprins în acest sens careva măsuri de precauție, continuând să o țină cu mâna răsucită excesiv, astfel în cât ultima a contractat conform raportului de expertiză judiciară nr.201817D089 din 18.10.2018, leziuni corporale sub formă de ”Fractura oblică a osului humeral stâng în 1/3 distilă cu deplasarea fragmentelor” care se califică ca vătămarea corporală medie, cu dereglarea sănătății de lungă durată (mai mult de 3 săptămâni) și care conform raportului de expertiză judiciară nr.201937A0085 din 16.04.2019, suferea de tulburări psihice ”Tulburare afectivă bipolară. Episod hipomaniacal” și avea capacitatea limitată de a-și da seama de caracterul acțiunilor comise în privința sa.

Acțiunile lui Șevciuc Ion în cadrul urmăririi penale au fost încadrate juridic în baza art. 166¹ alin. (2) lit. f) Cod penal, conform indicilor calificativi - *cauzarea intenționată a*

unei dureri și suferințe fizice, care reprezintă tratament degradant și inuman, de către o persoană publică, care din imprudență au cauzat o vătămare medie a integrității corporale.

2.1. În motivarea sentinței prima instanță a menționat că, în acțiunile inculpatului Șevciuc Ion lipsesc elementele componente de infracțiune prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. f) Cod penal, adică cauzarea intenționată a unei dureri și suferințe fizice, care reprezintă tratament degradant și inuman, de către o persoană publică, care din imprudență au cauzat o vătămare medie a integrității corporale.

În urma evaluării circumstanțelor de fapt ale cauzei, cercetării probelor prezentate de părți în ședința de judecată și analizei declarațiilor depuse de participanții la proces, prima instanță a ajuns la concluzia că, inculpatul întrunește calitatea subiectului infracțiunii imputate, fapt confirmat prin funcția deținută în cadrul IP Drochia, însă în acțiunile acestuia lipsește elementul de baza a laturii obiective și subiective prevăzute de infracțiunea dată și anume, cauzarea intenționată a unei dureri sau suferințe fizice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, care din imprudență au cauzat o vătămare medie integrității corporale sau sănătății.

3. Procurorul în Procuratura raionului Drochia, *Rusu Oleg* a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Șevciuc Ion să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. f) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Suplimentar, a solicitat încasarea din contul inculpatului Șevciuc Ion a cheltuielilor judiciare în sumă de 3516 lei.

3.1. În motivarea apelului s-a invocat că la caz, s-a stabilit cu certitudine că mâna părții vătămate Munteanu Liubovi a fost fracturată, iar concluzia raportului de expertiză medico-legală califică leziunile contractuale ca unele medii.

La momentul comiterii infracțiunii, inculpatul Șevciuc Ion se afla antrenat nemijlocit în calitate de ofițer operativ al serviciului de gardă al Inspectoratului de poliție Drochia.

A indicat, că deși acțiunile părții vătămate cet. Munteanu Liubovi au fost la acel moment mai puțin legale, nesubordonându-se cerințelor colaboratorilor de poliție de a părăsi incinta holului Inspectoratului de poliție Drochia, totuși acest fapt nu justifică întreprinderea unor acțiuni, care să producă fracturarea mâinii persoanei în cauză.

Faptul dat s-a confirmat prin declarațiile părții vătămate Munteanu Liubovi cât și a apărătorului său și a reprezentantului legal precum și procesul – verbal de confruntare între aceasta și inculpat, cu participarea persoanelor indicate.

De asemenea, faptul comiterii acțiunilor ilegale ale inculpatului Șevciuc Ion s-a confirmat și din dispozițiile sentinței pronunțate de instanță, unde s-a indicat că acțiunile cet. Șevciuc Ion nu întrunesc elementele acestei infracțiuni, respectiv și instanța a ajuns la concluzia ilegalității acțiunilor inculpatului.

Partea vătămată și reprezentanții săi (apărătorul și reprezentantul legal) în pledoarii au solicitat instanței încasarea din contul inculpatului a prejudiciului moral în sumă de 100000 lei. A mai menționat, că la partea vătămată mâna este fracturată potrivit concluziei raportului de expertiză leziunile corporale suferite, se atribuie la categoria celor medii. Cet. Șevciuc Ion a acționat asupra aceste mâni printr-un efort suplimentar, ceea ce a dus la fracturarea acesteia și în momentul incidentului indicat, acesta se afla în exercițiul funcției.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2022, a fost respins ca nefondat apelul procurorului cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Pentru a pronunța decizia adoptată, instanța de apel a menționat că a reluat cercetarea judecătorească și a cercetat din nou probatoriul administrat în prezenta cauză, constatând că, prima instanță corect a ajuns la concluzia că, învinuirea adusă inculpatului

Șevciuc Ion de către partea acuzării în baza art. 166¹ alin. (2) lit. f) Cod penal, nu și-a găsit confirmarea atât sub aspect obiectiv cât și sub aspect subiectiv, întrucât din materialele cauzei nici una din probele verbale cât și cele materiale administrate la faza de urmărire penală care au servit obiect de cercetare în instanța de judecată nu au probat acuzațiile aduse lui Șevciuc Ion în comiterea infracțiunii incriminate.

În combaterea argumentele invocate în apelul procurorului, instanța de apel a reținut argumentele invocate de către avocatul Țurcanu Igor care s-a referit la: *raportului de expertiză judiciară nr.201817D089 din 18 octombrie 2018*, prin care s-a concluzionat, că la cet. Munteanu Liubovi a.n.1958, fractura oblică a osului humeral stâng în 1/3 distală cu deplasarea fragmentelor a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul indicat /pe data de 06 august 2018/ și se 8 califică la vătămare corporală medie, în baza criteriului dereglării sănătății de lungă durată (mai mult de 3 săptămâni). Luând în considerație caracterul fracturii / fractură oblică spiralată/, localizarea ei/ partea distală a brațului/ s-a conchis, că fractura sus numită este rezultatul unei acțiuni de torsionare /răsucire/ a antebrațului. Vârsta și sexul pătimașei au putut facilita procedura acestei fracturi, deoarece la vârsta de 60 ani, îndeosebi la femei oasele sunt supuse osteoporozei și sunt mai ușor predispuse fracturării. Luând în considerație cele expuse mai sus, făcând referință la circumstanțele expuse în întrebarea a 5 a ordonanței, s-a conchis, că fractura oblică spiralată a brațului stâng putea să se producă în momentul când polițistul căzând a apucat-o de antebraț pe cet. Munteanu Liubovi și s-a produs o răsucire a antebrațului într-o direcție, iar Munteanu Liubovi aplicând o rezistență fizică a răsucit antebrațul în altă direcție, ca rezultat al torsionării membrului superior stâng s-a produs fractura osului humeral și planșa fotografică (f.d.52-55, vol. I); *hotărârea judecătoreie Drochia sediul Central din 23.07.2019*, prin care s-a admis parțial contestația depusă de Munteanu Liubovi pe cauza contravențională cu privire la contravenții prevăzute de art. 336, 353 alin. (1), 353 alin. (2) Cod contravențional (f.d.96-98, vol. II) și dosarul contravențional nr. 59 contr./2018 în privința lui Munteanu Liubovi (f.d.121-145, vol. II)

În continuare instanța a expus reperele teoretice cu privire la componența de infracțiune prevăzută de art. 166¹ alin. (2) lit. f) Cod penal, menționând faptul că din circumstanțele constatate, prima instanță corect a concluzionat că, deși inculpatul Șevciuc Ion întrunește calitatea subiectului infracțiunii imputate, fapt confirmat prin funcția deținută în cadrul IP Drochia, în acțiunile inculpatului lipsește elementul de bază a laturii obiective și subiective prevăzute de infracțiunea dată și anume - cauzarea intenționată a unei dureri sau suferințe fizice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, care din imprudență au cauzat o vătămare medie integrității corporale sau sănătății.

Instanța de apel a menționat că la caz, este evident faptul lipsei unei acțiuni directe precum și lipsite de intenție a inculpatului în scopul cauzării vătămarilor imputate, ele având rezultat al producerii acțiunii inseparabile cumulative cu acțiunile părții vătămate, care aplicând o rezistență fizică a răsucit antebrațul în altă direcție, acțiuni produse în momentul căderii polițistului inculpat, apucând partea vătămată de antebraț, versiune pe deplin confirmată prin conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 201817D089 din 18.10.2018, de astfel necombătută în ședință de judecată.

Instanța de apel a menționat că, un tratament este estimat ca fiind inuman dacă a fost premeditat, aplicat ore în șir și a cauzat fie vătămare corporală, fie suferințe fizice și psihice profunde, în afara detenției, unde victimele sunt intenționat expuse unor acte crude, care le provoacă o stare de extremă tulburare.

Tratamentul degradant este cel care generează victimelor sentimente de frică, anxietate și inferioritate, capabile să umilească și să înjosească victima, înfrânge rezistența fizică și morală a victimei și determină victima să acționeze împotriva voinței sau conștiinței sale.

Infracțiunea de tratament inuman sau degradant este una materială și se consideră consumată din momentul survenirii durerii sau suferinței fizice ori psihice.

Potrivit rechizitoriul, organul de urmărire penală a reținut intenția inculpatului Șevciuc Ion de a cauza părții vătămate Munteanu Liubovi suferințe fizice. Însă, probele administrate în prezenta cauză nu denotă intenția inculpatului de a cauza dureri sau suferințe fizice părții vătămate, de o pondere care să impună instanța să conchidă că au fost cauzate prin acțiuni ce constituie tratament inuman.

Instanța de apel a reținut că, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.201817D089 din 18 octombrie 2018, la partea vătămată Munteanu Liubovi, s-au depistat: fractura osului humeral stâng în 1/3 distanță cu deplasarea fragmentelor, ce a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul indicat /pe data de 06.08.2018/ și se califică ca vătămare corporală medie. Luând în considerare caracterul fracturii/fractură oblică spiralată/, localizarea ei, partea distală a brațului, s-a conchis că fractura sus numită este rezultatul unei acțiune de torsionare /răsucire/ a antebrățului. Vârsta și sexul pătimașei au putut facilita procedura acestei fracturi, deoarece la vârsta de 60 ani, îndeosebi la femei oasele sunt supuse osteoporozei și sunt mai ușor predispuse fracturii. Fractura oblică spiralată a brațului stâng putea să se producă în momentul când polițistul căzând a apucat-o de antebrăț pe Munteanu Liubovi și s-a produs o răsucire a antebrățului în altă direcție, iar Munteanu Liubovi, aplicând o rezistență fizică a răsucit antebrățul în altă direcție, ca rezultat al torsionării membrului superior stâng s-a produs fractura osului humeral (f. d. 52-55 vol. I).

În acest context, instanța de apel a menționat că, din declarațiilor martorilor audiți atât în instanța de fond cât și în instanța de apel s-a constatat comportamentul violent al părții vătămate în incinta Inspectoratului de Poliție Drochia.

Instanța de apel a reținut că, prin ordonanța procurorului în Procuratura Drochia, Turenco Diana din 01.02.2019, Munteanu Liubovi a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art. art. 336, 353 alin.(1), 353 alin.(2) Cod contravențional pentru faptul că, Munteanu Liubovi la 06.08.2018, aflându-se în holul Inspectoratului de Poliție Drochia a numit cu cuvinte necenzurate, inclusiv și pe ofițerul de serviciu Șevciuc Ion, ulterior, în aceleași circumstanțe, a opus rezistență ofițerului operativ de serviciu, Șevciuc Ion, cauzându-i ultimului vătămări corporale neînsemnate.

Totodată, instanța de apel a menționat că, prin hotărârea judecătoreiei Drochia, sediul Central din 23.07.2019, a fost admisă parțial contestația depusă de Munteanu Liubovi, fiind modificată decizia procurorului Turenco Diana pe cauza contravențională doar în latura pedepsei.

Reieșind din cele constatate, instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță corect a conchis, că învinuirea adusă lui Șevciuc Ion nu este bazată pe probe directe, utile și concludente ce ar confirma vinovăția acestuia, iar potrivit art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiuni a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a ținut cont de aceste prevederi legale, precum și de principiul că toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului și a adoptat o soluție întemeiată.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că argumentele procurorului nu coroborează cu probele cercetate și verificate atât în prima instanță cât și în instanța de apel.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, *Bodareu Octavian*, prin care în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea

deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea recursului declarat, procurorul invocă că, instanța de apel neîntemeiat a menținut sentința de achitare a inculpatului, deoarece vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii de tortură și-a găsit confirmare prin depozițiile persoanelor audiate pe caz în raport cu întregul volum al probatoriului și anume prin declarațiile părții vătămate Munteanu Liubovi, a martorilor Tizu Victor, Cernobai Olga, Lisnic Iurie, Gheorghelaș Gurie, Gavriuseva Liudmila, Doschinescu Pavel.

De asemenea, vinovăția inculpatului se dovedește prin probele scrise și anume prin: plângerea din 07.08.2018, de la Munteanu Liubovi, prin care a solicitat sa fie atras la răspundere un colaborator de politie, care i-a fracturat mâna stângă (f.d.4 vol. I); raportul de constatare nr.201817P0255 din 07 august 2018 (f.d.8 vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20.10.2018(f.d.43, vol. 1); raportului de expertiză judiciară nr.201817D089 din 18 octombrie 2018 (f.d.52-55, vol. I); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 06.02.2019, prin care s-a efectuat ridicarea imaginilor video din holul Inspectoratului de Poliție Drochia din data de 06.08.2018 între orele 13.07-13.09 (f.d.70-71, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 08.02.2019, prin care s-a efectuat examinarea discului DVD-R (f.d.72-73, vol. I); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 23.08.2018, prin care s-a efectuat ridicarea înregistrărilor video din 06.08.2018, ora 13-14:00 din incinta IP Drochia (f.d.75-76,vol.I); raportul de expertiză judiciară nr.201937A0085 din 16 aprilie 2019, prin care s-a concluzionat, că Munteanu Liubovi a suferit în trecut și suferă în prezent de tulburări psihice „Tulburare afectivă bipolară” (f. d. 110-114, vol. I); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 22.04.2019, prin care s-a efectuat ridicarea raportului de expertiză nr.201837A0486 din 20.03.2019 din cauza penală nr.2018128002 de la procurorul L. Bucătaru (f.d.148-149, vol. I); procesul-verbal de reconstituire a faptei din 18.05.2019 (f. d. 178-184, vol. I); procesul-verbal de confruntare din 29.05.2019, efectuat între bănuitul Șevciuc Ion, apărătorul C. Bologan și partea vătămată 10 Munteanu Liubovi, reprezentantul legal Nelea Cotoneț și apărătorul A. Covdii (f. d. 189-191, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.201817D089 din 18 octombrie 2018 și planșa fotografică (f.d.52-55, vol. I); hotărârea judecătoreie Drochia sediul Central din 23.07.2019, prin care s-a admis parțial contestația depusă de Munteanu Liubovi pe cauza contravențională cu privire la contravenții prevăzute de art. 336, 353 alin. (1), 353 alin. (2) Cod contravențional (f.d.96-98, vol. II).

Suplimentar, recurentul menționează că, părții vătămate, fiind de vârstă înaintată, i-au fost cauzate de către inculpat, vătămare corporală medie, în baza criteriului dereglării sănătății de lungă durată, mai mult de 3 săptămâni. Totodată, formarea acestei fracturi a brațului nu este caracteristică pentru căderea de la înălțimea propriului corp (f.d.8, vol. I).

Inculpatul, la momentul fracturării brațului, se afla antrenat nemijlocit în calitate de ofițer operativ de serviciu al Serviciului de Gardă al Inspectoratului de Poliție Drochia.

Inculpatul a acționat printr-un efort suplimentar asupra părții vătămate, cauzând părții vătămate, leziuni corporale medii.

Inculpatul nu a luat în considerație vârsta înaintată a părții vătămate și a aplicat forța fizică, or inculpatul urma să prevadă urmările leziunilor corporale și vulnerabilitatea părții vătămate care la așa vârstă poate suferi și de alte afecțiuni care împreună cu vătămarile corporale pot determina agravarea sănătății părții vătămate.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1), pct.1¹) Cod de procedură penală, avocatul Țurcanu Igor împreună cu inculpatul au depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru declararea recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

În susținerea poziției date, subsemnații au invocat că procurorul nu a indicat asupra căror motive din apelul declarat, instanța de apel nu s-a expus și în ce măsură omisiunile date ar fi putut influența soluția instanței de apel.

Consideră că, cererea de recurs al procurorului reprezintă, de fapt, o critică a deciziei instanței de apel, un dezacord cu aprecierea instanței asupra probelor din dosar.

Totodată, menționează că atât instanța de apel dar și prima instanță, au dat apreciere și de fapt au constatat că, consecințele negative suportate de partea vătămată sub formă de vătămare corporală medie reprezintă o legătură directă de cauzalitate dintre comportamentul său ilegal de nesupunere cerințelor legale ale polițiștilor și ultragiure a polițistului Șevciuc Ion și leziunile corporale ale părții vătămate sunt cauza acțiunilor voluntare ale părții vătămate și nu sunt cauză a intenției lui Șevciuc Ion de a le cauza, dar sunt cauza comportamentul ilegal al victimei de ultragiure a polițistului Șevciuc Ion.

Anume, din concluziile experților judiciari, instanțele judecătorești au dedus cert că acțiunea traumatică asupra mâinii părții vătămate nu a fost intenționată, după cum pretinde acuzatorul de stat, dar s-a produs în mod involuntar, în momentul în care, în urma acțiunilor ilegale din partea părții vătămate Munteanu Liubovi, inculpatul Șevciuc Ion a pierdut echilibrul și în mod involuntar, la nivel de instinct de autoapărare și în căutarea suportului, pentru a nu cădea jos de pe scări, s-a apucat de mâna părții vătămate și s-a produs acea răsucire a antebrațului într-o direcție, iar partea vătămată a aplicat rezistență și a răsucit antebrațul în altă direcție. Adică, Șevciuc Ion involuntar s-a apucat de mâna părții vătămate pentru a nu cădea jos, iar partea vătămată voluntar a opus rezistență și așa s-a produs trauma părții vătămate.

7. Examinând admisibilitatea recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr. 246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin. (3), *recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.*

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În speță se constată că, recurentul s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen la 21 decembrie 2022.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023), *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 invocate în recurs.*

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs, procurorul invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar.*

Cu referire la temeiul indicat de către recurent, precum că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, completul de judecată constată că, acest temei de casare nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, deoarece instanța de apel, a motivat suficient soluția de menținere a sentinței primei instanțe.

Completul de judecată reține că, instanța de apel investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus argumentat prin prisma prevederilor

legale, astfel, concluziile expuse conțin raționamente întemeiate asupra soluției de menținere a sentinței primei instanțe prin care inculpatul Șevciuc Ion a fost achitat de învinuirea privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. f) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Prevederile art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, stabilesc că decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Prin urmare, completul de judecată notează că motivarea unei hotărâri reprezintă un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Analizând conținutul recursului declarat, completul de judecată constată că procurorul critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu constituie temei de casare prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Opozant criticilor invocate de recurent privitor la aprecierea declarațiilor inculpatului, părții vătămate, a martorilor cât și constatarea unor stări de fapt de către instanța de apel, completul de judecată notează că dezacordul cu aprecierea probelor a servit obiect de examinare și în instanța de apel.

Aprecierea probelor reprezintă o prerogativă exclusivă a instanțelor ce judecă fondul cauzei și în acest sens completul de judecată evidențiază că, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

În contextul dat, completul de judecată reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, completul de judecată apreciază critic argumentele procurorului recurent, deoarece acestea nu confirmă că soluția emisă de instanța de apel ar contravine aprecierilor expuse în motivarea acesteia.

Lecturând conținutul deciziei, completul de judecată a stabilit că concluziile instanței de apel privind menținerea sentinței prin care inculpatul Șevciuc Ion a fost achitat de sub învinuirea în baza art. 166¹ alin. (2) lit. f) Cod penal pe motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii, sunt bazate pe analiza și aprecierea tuturor probelor administrate în cauză.

Sub acest aspect, completul de judecată constată motivarea amplă și multilaterală a soluției adoptate de către instanța de apel, fiind expusă motivat concluzia privind nevinovăția inculpatului Șevciuc Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2)

lit. f) Cod penal, or, vina inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.

La acest capitol, instanța de recurs reține că sunt întemeiate argumentele instanțelor de fond precum că, inculpatul Șevciuc Ion deși întrunește calitatea subiectului infracțiunii imputate, fapt confirmat prin funcția deținută în cadrul IP Drochia, în acțiunile acestuia lipsește elementele laturii obiective și subiective prevăzute de infracțiunea dată și anume cauzarea intenționată a unei dureri sau suferințe fizice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, care din imprudență au cauzat o vătămare medie integrității corporale sau sănătății. Careva probe concludente, pertinente și utile care să confirme faptul că inculpatul Șevciuc Ion i-a cauzat intenționat părții vătămate Munteanu Liubovi dureri sau suferințe fizice, care să fie calificate ca tratament inuman, de către partea acuzării nu au fost prezentate.

Astfel, a fost relevat faptul că, versiunea înaintată de către inculpatul Șevciuc Ion precum că nu a aplicat forța fizică în privința părții vătămate și că nu a comis infracțiunea imputată, nu a fost combătută de probele prezentate de acuzare, iar argumentele acuzatorului prezentate instanței au fost argumentat interpretate de către instanță doar ca o presupunere.

Completul de judecată apreciază ca fiind întemeiate și mențiunile instanței de apel, care a reținut că, prima instanță just a respins afirmațiile acuzatorului de stat precum că, formarea fracturii brațului părții vătămate nu este caracteristică căderii de la înălțime a propriului corp, dar rezultatul aplicării de către inculpatului a forței fizice, deoarece în cadrul cercetării judecătorești prima instanță corect a constatat lipsa unei acțiuni directe precum și lipsite de intenție a inculpatului în scopul cauzării vătămarilor corporale imputate, ele fiind cauzate în rezultatul producerii acțiunii inseparabile, cumulative cu acțiunile părții vătămate, care aplicând o rezistență fizică a răsucit antebrațul în altă direcție, acțiuni produse în momentul când inculpatul a căzut și a apucat-o pe partea vătămată de antebraț, fapt confirmat prin concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 201817D089 din 18.10.2018 (f. d. 52-55 vol. I).

La fel, instanța de recurs reține ca fiind întemeiat și argumentul instanței de apel precum că, acuzarea nu a prezentat careva probe, care să demonstreze intenția inculpatului Șevciuc Ion de a cauza părții vătămate Munteanu Liubovi dureri sau suferințe fizice, care să fie calificate ca tratament inuman. Or instanța de judecată a stabilit cert că, fractura brațului stâng al părții vătămate nu a fost cauzată intenționat de către inculpat dar involuntar.

Mai mult ca atât, instanțele de fond au stabilit că, incidentul dat, soldat cu fractura brațului stâng al părții vătămate, s-a produs în rezultat al tentativei colaboratorilor de poliție de a expulza partea vătămată din incinta Inspectoratului de Poliție Drochia, care avea un comportament violent.

Comportamentul violent al părții vătămate din incinta Inspectoratului de Poliție Drochia a fost confirmat prin declarațiile martorilor *Vîznoagă Igor*, *Doschinescu Pavel*, *Gheorghilaș Iurie* audiați în prima instanță cât și în instanța de apel, precum și prin *cauza contravențională nr. 59 contr/2018*, potrivit căreia prin ordonanța procurorului în Procuratura Drochia, Turenco Diana din 01.02.2019, Munteanu Liubovi a fost recunoscută vinovată de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 336, 353 alin.(1), 353 alin.(2) Cod contravențional, pentru faptul că, Munteanu Liubovi la 06.08.2018, aflându-se în holul Inspectoratului de Poliție Drochia a numit cu cuvinte necenzurate pe colaboratorii de poliție, inclusiv și pe ofițerul de serviciu, Șevciuc Ion. Ulterior, în aceleași circumstanțe, a opus rezistență colaboratorilor de poliție și ofițerului operativ de serviciu, Șevciuc Ion, cauzându-i ultimului vătămări corporale neînsemnate.

În cadrul cauzei contravenționale de asemenea, potrivit raportului de constatare nr.201817P0259 din 08 august 2018, s-a constatat că, lui Șevciuc Ion i-a fost cauzată

echimoza gambei stânga în 1/3 inferior, prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur sau la lovire, cu un obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, fiind calificate ca vătămare corporală neînsemnată (f.d.123, vol. I).

Ulterior, prin hotărârea judecătoreiei Drochia, sediul central din 23.07.2019, a fost admisă parțial contestația depusă de către Munteanu Liubovi și modificată decizia procurorului Turenco Diana, privind sancționarea lui Munteanu Liubovi în baza art. art. 336, 353 alin.(1), 353 alin.(2) Cod contravențional, doar în latura pedepsei, xxxxx. Potrivit hotărârii menționate, faptele menționate au fost constatate ca fiind comise cu certitudine de către Munteanu Liubovi, însă în legătură xxxxx, procesul contravențional a fost încetat.

În sensul dat, completul de judecată notează că nu poate fi admisă condamnarea lui Șevciuc Ion pentru infracțiunea prevăzută de art. 166¹ alin. (2) lit. f) Cod penal, după cum a fost solicitat de către procuror, or, la materialele cauzei nu sunt probe care ar confirma că inculpatul a cauzat părții vătămate dureri și suferințe fizice, care reprezintă tratament degradant și inuman, care din imprudență au cauzat o vătămare medie a integrității corporale

Prin urmare, completul de judecată conchide că motivele esențiale care au fost expuse de către procuror în cererea de recurs, au primit aprecierea instanței de apel în contextul prevederilor art. 8 și art. 6 CEDO, astfel invocările recurentului privind faptul că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sunt neîntemeiate.

Completul de judecată consideră că, instanța de apel a reverificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele la care a avut acces și care au fost prezentate de părți, apreciindu-le cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fapt ce a determinat instanța de a concluziona că din probele administrate la materialele cauzei, vinovăția inculpatului Șevciuc Ion în comiterea infracțiunii prevăzute art. 166¹ alin. (2) lit. f) Cod penal, nu și-a găsit confirmarea, constatând că în speță lipsește latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii.

Completul de judecată respinge alegațiile recurentului precum că, instanța de apel nu a depus efort pentru aprecierea și evaluarea probelor prezente la materialele cauzei penale, or, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea achitării inculpatului, așa cum susține recurentul, fiind analizate în ansamblul toate probele, din punct de vedere al coroborării acestora, corect ajungând la concluzia că ele nu sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatului Șevciuc Ion.

Totodată, completul de judecată atestă că, instanța de apel a respectat și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, expunându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel și prin hotărârea sa a oferit răspunsuri complete și argumentate asupra acestora, în coraport cu circumstanțele stabilite în prezenta speță, ce au fost verificate în ședință de judecată, fiind oferite răspunsuri la argumentele esențiale.

Din conținutul deciziei atacate, nu poate fi desprinsă concluzia privind examinarea unilaterală a probatoriului administrat în această cauză, odată ce instanța a respectat procedura de cercetare a probelor per ansamblu, atât cele din partea acuzării, cât și cele ale apărării.

Rezumând cele expuse, completul de judecată statuează că criticele expuse în recursul declarat, nu constituie erori în sensul art. 427 din Codul de procedură penală, deoarece instanța de apel a analizat obiectiv circumstanțele cauzei și a dat răspuns la toate chestiunile de fapt și de drept, fiind expuse în coraport cu poziția părților și a argumentelor de motivare a soluției emise de prima instanță, astfel fiind atestat că decizia instanței de apel corespunde normelor procesual-penale, este legală și întemeiată.

Față de lucrul judecat de instanța de apel, completul de judecată constată motivarea amplă și temeinică a hotărârii pronunțate prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Șevciuc Ion, astfel completul de judecată conchide asupra faptului că hotărârea atacată este în

corespondere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În esență, completul de judecată observă că, instanța de apel a dat o apreciere clară circumstanțelor cauzei, adoptând concluzii motivate, concluzii pe care instanța de recurs și le însușește, din motivul temeiniciei acestora, fiind inoportună repetarea acestora, fapt ce este în corespundere și cu practica constantă a CtEDO, expusă în pct. 37 din hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010, potrivit cărei art. 6 §1 deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În ansamblul circumstanțelor constatate, din motiv că argumentele recursului declarat de către procuror nu și-au găsit confirmare, iar la examinarea recursului nu s-au depistat erori de drept, ce ar genera casarea hotărârii atacate, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Inadmisibilitatea recursului declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, *Bodareu Octavian*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui **Șevciuc Ion xxxxxx** ca fiind vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu